

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 1279/24
27.3.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Снежане Јовановић, председника већа, Здравке Ђурђевић и Ксеније Огризовић, чланова већа, са вишим саветником Јеленом Мијушковић Стошић, записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др.**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ и др., одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљеног АА, адвоката Војислава Поноћка, браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Понтрелија и браниоца окривљеног ВВ, адвоката Станка Грујичића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду 7К.бр. 134/22 од 30.07.2024. године, у седници већа одржаној у смислу члана 447 ЗКП, у присуству окривљеног ВВ и његовог браниоца, адвоката Станка Грујичића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Понтрелија, дана 27.03.2025. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду 7К.бр. 134/22 од 30.07.2024. године у ставу I изреке, само у погледу одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљене АА, ББ, ГГ и ДД, тако што Апелациони суд у Београду применом одредби чланова 4, 42, 45, 54 и 63 КЗ, а у односу на окривљеног ВВ и применом одредбе члана 55а КЗ, окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, а окривљене ВВ, ГГ и ДД, због по једног кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, за која су првостепеном пресудом оглашени кривим, **ОСУЂУЈЕ**, и то окривљеног АА на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 26.01.2022. године до 02.08.2024. године, окривљеног ВВ на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у полицијском задржавању од 26.01.2022. године до 28.01.2022. године, окривљеног ГГ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 26.01.2022. године до 25.02.2022. године и окривљеног ДД на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од

26.01.2022. године до 25.02.2022. године и од 20.07.2023. године до 02.08.2024. године, док се у преосталом делу жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, као и жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Војислава Поноћка, браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Понтрелија и браниоца окривљеног ВВ, адвоката Станка Грујичића **ОДБИЈАЈУ** као неосноване, и првостепена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 7К.бр. 134/22 од 30.07.2024. године, ставом I изреке, оглашени су кривим, и то: окривљени АА због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, окривљени ВВ, ГГ и ДД због по једног кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, а окривљени ББ због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, па је суд окривљене за извршена кривична дела применом чланова 45, 54 и 63 КЗ осудио, и то окривљеног АА на казну затвора у трајању од 4 године, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 26.01.2022. године до 02.08.2024. године, окривљеног ББ на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, у коју му је урачунато време проведено у полицијском задржавању од 26.01.2022. године до 28.01.2022. године, окривљеног ВВ, и применом члана 55а КЗ, на казну затвора у трајању од 1 године и 7 месеци, у коју му је урачунато време проведено у полицијском задржавању од 26.01.2022. године до 28.01.2022. године, окривљеног ГГ на казну затвора у трајању од 10 месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 26.01.2022. године до 25.02.2022. године, с тим што је истовремено одређено да ће се казна извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује у ..., улица ..., уз примену електронског надзора, а које не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, с тим да ће, уколико једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора, а окривљеног ДД на казну затвора у трајању од 1 године и 2 месеца, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 26.01.2022. године до 25.02.2022. године и од 20.07.2023. године до 02.08.2024. године.

На основу члана 246 став 8 КЗ у вези члана 87 КЗ одузете су: од окривљеног АА супстанце проглашене за опојну дрогу – хероин у смеси са парацетамолом и кофеином у укупној количини од 9,13 грама нето масе и канабис у количини од 0,37 грама, а од окривљеног ББ супстанце проглашене за опојну дрогу – хероин у количини од 49,99 грама нето масе и хероин у смеси са парацетамолом и кофеином у укупној количини од 75,99 грама нето масе, као и смеша парацетамола и кофеина у количини од 394,01 грам нето масе, па је одређено да ће све супстанце по правноснажности пресуде бити уништене, а у смислу члана 87 КЗ од окривљеног АА су одузети предмети употребљени за извршење кривичног дела: један мобилни телефон марке “Nokia”, ИМЕИ1 бр..., ИМЕИ2 бр..., са припадајућом СИМ картицом Теленор мреже, броја телефона ..., а од окривљеног ББ електронска вагица за прецизно мерење и једна мобилни телефон марке “Huawei”, ИМЕИ1 бр..., ИМЕИ2 бр..., са припадајућом СИМ

картицом А1 мреже, броја телефона ..., што је све од њих привремено одузето од стране полицијских службеника ПУ за град Београд, УКП, Четвртог одељења потврдом од 26.01.2022. године.

На основу члана 246а став 5 КЗ у вези члана 87 КЗ одузете су супстанце проглашене за опојну дрогу – хероин у смеши са парацетамолом и кофеином, и то од окривљеног ВВ у колични од 0,26 грама нето масе, од окривљеног ГГ у количини од 0,87 грама нето масе и од окривљеног ДД у количини од 1,37 грама нето масе, које ће се по правноснажности пресуде уништити, а у смислу члана 87 КЗ и предмети употребљени за извршење кривичних дела: од окривљеног ВВ један мобилни телефон марке “Samsung”, ИМЕИ ..., броја ..., од окривљеног ГГ један мобилни телефон марке “ZTE”, ИМЕИ бр. ..., са припадајућом СИМ картицом и од окривљеног ДД један мобилни телефон марке “Nokia”, ИМЕИ бр..., броја ..., што је све од њих привремено одузето од стране полицијских службеника ПУ за град Београд, УКП, Четвртог одељења потврдом од 26.01.2022. године.

Од окривљеног АА је у смислу чланова 91 и 92 КЗ, као и члана 541 ЗКП одузета имовинска корист прибављена кривичним делом – новац у износу од 10.500,00 динара и 10 евра, који ће се по правноснажности пресуде уплатити у корист буџета Републике Србије.

Окривљени АА, ББ, ВВ и ГГ обавезани су да на име судског паушала плате износе од по 10.000,00 динара, а да на име трошкова кривичног поступка Вишем јавном тужилаштву у Београду окривљени АА и окривљени ББ плате износ од по 24.193,08 динара, окривљени ВВ плати износ од 60.716,41 динар и да окривљени ГГ плати износ од 42.716,41 динара, као и да Вишем суду у Београду окривљени АА плати износ од 60.770,00 динара, окривљени ББ и окривљени ГГ плате износе од по 14.700,00 динара и да окривљени ВВ плати износ од 13.353,38 динара, све према евиденцији и попису трошкова у списима предмета и све у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом извршења, док је окривљени ДД, у смислу члана 264 став 4 ЗКП, ослобођен у целини дужности да накнади трошкове поступка, јер би њиховим плаћањем било доведено у питање његово издржавање.

Ставом II изреке пресуде, окривљени АА, на основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због битних повреда одредаба кривичног поступка, због погрешно утврђеног чињеничног стања и због неправилне одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, укине пресуду Вишег суда у Београду К.бр.134/22 од 30.07.2024. године и предмет врати на поновно суђење или преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљене осудити на казне затвора у дужем трајању;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Војислав Поноћко, због неправилне одлуке о

кривичној санкцији, с предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, укине пресуду Вишег суда у Београду К.бр.134/22 од 30.07.2024. године и предмет врати на поновно суђење или преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеног АА осудити на казну затвора у краћем трајању;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Марко Понтрели, због одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу као основану и преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеном утврдити казну затвора у краћем трајању и у складу са чланом 447 став 2 ЗКП, на јавну седницу позвати браниоца ради давања додатних образложења жалбених навода;

-бранилац окривљеног ВВ, адвокат Станко Грујичић због одлуке о висини кривичне санкције, с предлогом да се жалба браниоца окривљеног ВВ уважи, пресуда Вишег суда у Београду 7К.бр.134/22 од 30.07.2024. године укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку или иста пресуда преиначи, тако што ће другостепени суд окривљеном ВВ умањити изречену казну затвора до законског минимума примењујући одредбу члана 57 КЗ, као и уз молбу да окривљени и бранилац буду позвани на седницу већа.

Против жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду одговоре на жалбу су изјавили:

-бранилац окривљеног АА, адвокат Војислав Поноћко, с предлогом да се жалба Вишег јавног тужилаштва у Београду у односу на окривљеног АА одбије као неоснована;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Марко Понтрели, с предлогом да Апелациони суд у Београду одбије жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду као неосновану и уз молбу да бранилац буде позван на седницу већа Апелационог суда у Београду ради давања додатних разјашњења навода из одговора на жалбу;

-бранилац окривљеног ГГ, адвокат Петар Тошић, с предлогом да Апелациони суд у Београду одбије жалбу Вишег јавног тужиоца и потврди пресуду Вишег суда у Београду у погледу одлуке о кривичној санкцији.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр.1356/24 од 20.12.2024. године предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду, укине пресуду Вишег суда у Београду К.бр.134/22 од 30.07.2024. године и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или преиначи, тако што ће окривљене АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД осудити на казне затвора у дужем трајању, а жалбе браниоца окривљеног ВВ, адвоката Станка Грујичића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Понтрелија и браниоца окривљеног АА, адвоката Војислава Поноћка одбије као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу члана 447 ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, изјављеним жалбама, одговорима на жалбу и предлогом јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду датим у наведеном поднеску, па је, након што је првостепену

пресуду, у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, нашао:

-жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду је делимично основана, док су жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Војислава Поноћка, браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Понтрелија и браниоца окривљеног ВВ, адвоката Станка Грујичића, неосноване.

Жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, побија се првостепена пресуда у ослобађајућем делу, тако што се истиче да је суд приликом доношења побијане пресуде у делу који се односи на окривљеног АА, коме је на терет стављено и кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, која се састоји у томе што су разлози пресуде нејасни и у знатној мери противречни, имајући у виду да суд недвосмислено утврђује да је окривљени опојну дрогу коју је продавао и која је код њега затечена приликом лишења слободе узимао из стана у улици ..., у ком је непријављено боравио окривљени ББ и у коме је пронађена опојна дрога намењена за даљу продају, а потом закључује да ипак нема доказа да су окривљени деловали као саизвршиоци у односу на неовлашћено држање опојне дроге у предметном стану. С тим у вези, указује се да се приликом закључивања суд позива на одбране окривљених и наводи да се на основу њих није могао утврдити међусобни однос окривљеног АА и окривљеног ББ, иако претходно не прихвата њихове одбране и наводи да је из исказа сведока ЂЂ утврђено да је полицијске службенике до предметног стана одвео управо окривљени АА и да су полицијски службеници уочили окривљеног АА како свакодневно, пре него што се нађе са купцима, одлази до адресе у ..., при чему је између окривљених утврђена и телефонска комуникација и на дан када су лишени слободе. С обзиром на наведено, јавни тужилац је изнео мишљење да је неоснован став суда да не постоје поуздани докази да су окривљени АА и ББ деловали као саизвршиоци, нарочито када се има у виду да је окривљени АА и пре него што је критичном приликом опојну дрогу продао окривљенима ВВ, ГГ и ДД отишао до наведеног стана, да се ради о опојној дроги која је упакована и размерена на исти начин као опојна дрога која је пронађена код купаца, те да је новац пронађен само код окривљеног АА, а не и у стану код окривљеног ББ, што додатно указује да су окривљени поступали заједнички, по претходном договору и да окривљени АА од окривљеног ББ није куповао опојну дрогу, па је затим даље продавао, већ да су опојну дрогу која је пронађена у стану заједно држали. У погледу наведеног, такође се истиче да је суд погрешно утврдио чињенично стање и на основу изведених доказа извео погрешан закључак да окривљени АА није, заједно са окривљеним ББ, извршио кривично дело из члана 246 став 1 КЗ, с обзиром да чињеница да је окривљени АА, по претходном договору са окривљеним ББ, неовлашћено ради продаје држао предметну опојну дрогу, на начин ближе описан у диспозитиву оптужнице, произлази из исказа сведока полицијског службеника ЂЂ, који је навео да су окривљеног АА опсервирани данима како би утврдили са које адресе носи купцима дрогу коју продаје, па да су утврдили да најпре обавезно сврати на адресу у ..., улица ..., на коју долази више пута у току дана и задржава се, након чега сви одласци ка крајњим купцима иду са те адресе, што је била његова дневна рутина, а што је учинио и критичног дана када је лишен слободе, односно са ..., где живи, је отишао у ... улицу, где се задржао 10 до 15 минута и затим возилом отишао на три

локације где је осталим окривљенима продао пакетиће са опојном дрогом хероин, а потом је лишен слободе и код њега је пронађено више пакетића хероина, марихуана и новац, након чега је сам рекао да у улици ..., у стану број 5, има још хероина који је размерен и неразмерен, а што су полицијски службеници и пронашли приликом претреса стана и других просторија у ком су затекли окривљеног ББ, који ту непријављено борави, затим из чињенице да је опојна дрога пронађена у стану била размерена у укупно 165 ПВЦ кесица, од чега су неке биле веће – просечних нето маса 0,56 грама, а неке мање – просечних нето маса од 0,26 до 0,27 грама, а на који начин је била размерена и опојна дрога која је критичном приликом нађена код окривљеног АА – 5 мањих ПВЦ пакетића просечне нето масе 0,27 грама и 10 већих ПВЦ пакетића просечне нето масе 0,56 грама, као и из чињеница да је информатичким вештачењем утврђена међусобна комуникација између окривљених, између осталог, и више позива на дан када су лишени слободе, те чињенице да је окривљени АА приликом продаје опојне дроге управљао возилом марке “Dacia Sandero” које припада окривљеном ББ. Имајући у виду све наведено, јавни тужилац је закључио да је суд требало да окривљеног АА огласи кривим и због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ.

Међутим, Апелациони суд у Београду је оценио да су овакви жалбени наводи јавног тужиоца неосновани, с обзиром да је првостепени суд на основу свих доказа наведених у образложењу пресуде, које је детаљно ценио, како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, правилно и потпуно утврдио чињенично стање и у образложењу пресуде за своју одлуку о недостатку доказа да је окривљени АА, заједно са окривљеним ББ, извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ навео јасне, довољне и аргументоване разлоге.

Наиме, правилно је првостепени суд на основу одбране окривљеног и осталих изведених доказа утврдио да је окривљени АА опојну дрогу коју је продавао купцима претходно узимао из стана број 5 у улици ..., у ком је окривљени ББ непријављено боравио, а у ком је затечено укупно 165 упакованих кесица са опојном дрогом хероин у смеши са парацетамолом и кофеином, једна кеса са 49,99 грама хероина, једна кеса са 394,01 грама смеше парацетамола и кофеина и вагица за прецизно мерење са траговима хероина, парацетамола и кофеина, из чега произлази да је у стану вршено мешање хероина са парацетамолом и кофеином и размеравање за даљу продају. Осим тога, првостепени суд је имао у виду и исказ сведока ЂЂ да их је окривљени АА одвео до наведеног стана након што је лишен слободе, као и да је између окривљеног АА и окривљеног ББ постојала телефонска комуникација која је утврђена вештачењем телефона, где је у телефону окривљеног АА окривљени ББ био уписан као “Плави”, као и да је дана 26.01.2022. године са њим имао четири позива.

Међутим, иако је неспорно утврђена веза између окривљеног АА и окривљеног ББ, као и да опојна дрога коју је окривљени АА продао осталим оптуженима и која је затечена код њега приликом лишења слободе потиче од истог извора, односно из стана у ком је боравио окривљени ББ и у ком је држао опојну дрогу ради продаје, правилно је закључио првостепени суд да се не може на несумњив начин утврдити њихов међусобни однос, имајући у виду њихове одбране, односно да се не може несумњиво утврдити да су опојну дрогу у стану у улици ... заједно држали ради даље продаје и да

су деловали као саизвршиоци, односно по ком основу је АА исту узимао из стана и даље продавао, с обзиром да је окривљени АА могао да је држи заједно са окривљеним ББ, али и да је од њега купује или набавља на други начин.

Имајући у виду наведено, правилно је првостепени суд, применом члана 16 ЗКП, којим је прописано да ће сумњу у погледу чињеница од којих зависи вођење кривичног поступка, постојање обележја кривичног дела и примена неке друге одредбе закона суд решити у корист окривљеног, окривљеног АА применом члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП ослободио од оптужбе да је, заједно и по претходном договору са окривљеним ББ, у стану број 5 у улици ..., неовлашћено држао опојну дрогу хероин и остале пронађене предмете и тиме учинио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ.

Жалбом јавног тужиоца побија се првостепена пресуда у осуђујућем дело због одлуке о кривичној санкцији, тако што се у односу на окривљеног АА истиче да се казном затвора која му је изречена због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ не може постићи сврха кажњавања. С тим у вези, наводи се да суд као олакшавајућу околност није могао да цени чињеницу да се окривљени у време извршења кривичног дела налазио у фази зависности од хероина и да је успоставио апстиненцију, имајући у виду да је исти како пре, тако и после извршења кривичног дела осуђиван због кривичног дела из члана 246а став 1 КЗ, а да је његова апстиненција постигнута јер се налазио у притвору у периоду од две и по године, те да је делимично признање окривљеног очигледно мотивисано блажом осудом, с обзиром да се исти у току истражног поступка бранио ћутањем, док на главном претресу није недвосмислено признао да је опојну дрогу продавао, а која чињеница је, без обзира на његове наводе, била неспорна на основу свих доказа изведених у току поступка. Такође се наводи да је суд морао у већој мери да цени ранију осуђиваност окривљеног, с обзиром да је у периоду од 2013. до извршења кривичног дела које му се ставља на терет осуђиван девет пута, и то због извршења истоврсних кривичних дела, као и због извршења имовинских кривичних дела, а која се такође, као и кривично дело за које је осуђен у овом поступку, врше у циљу стицања противправне имовинске користи, као и да је пресудом Другог основног суда у Београду К.бр.1125/21 од 07.02.2022. године осуђен на казну затвора у трајању од 8 месеци због кривичног дела из члана 246а став 1 КЗ, односно чињеницу да се ради о вишеструком повратнику и лицу које је склоно вршењу кривичног дела. Имајући у виду наведено, указано је да претходно изречене санкције, и то више казни затвора, на окривљеног нису утицале да убудуће не врши кривична дела, због чега се казном затвора у трајању од 4 године, а која је приближна законском минимуму, не може испунити сврха специјалне, ни генералне превенције. Побијајући првостепену пресуду због одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљеног ББ, јавни тужилац је у жалби навео да чињеница да је окривљени признао држање опојне дроге није могла да се узме као олакшавајућа околност, с обзиром да је истом стављено на терет да је опојну дрогу држао ради даље продаје, што је он негирао, при чему у току поступка није било спорно да је управо он држао опојну дрогу, с обзиром да је иста пронађена у стану у ком непријављено борави и од њега је одузета уз потврду о привремено одузетим предметима коју је без примедби потписао, па да је нејасно из ког разлога је суд његово коректно држање и признање узео као олакшавајуће околности, нарочито имајући у виду да ни на који начин није допринео ефикасности поступка и расветљавању

чињеничног стања. Иако је окривљени отац једног малолетног детета, јавни тужилац је у жалби навео да је мишљења да ова околност није могла бити цењена као олакшавајућа, с обзиром да исти извршењем тешког кривичног дела за које је оглашен кривим, као и вишеструком осуђиваношћу представља лош узор понашања. Такође је истакао да је суд морао у већој мери имати у виду осуђиваност окривљеног, с обзиром да је исти чак два пута након извршења кривичног дела које му се ставља на терет осуђиван, и то због истоврсних кривичних дела, као и због имовинског кривичног дела, а у вези са чим ни зависност од хероина у време извршења кривичног дела не може бити олакшавајућа околност јер је исти очигледно наставио да користи опојне дроге и није успоставио апстиненцију. Жалбом јавног тужиоца побија се првостепена пресуда и у погледу одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљеног ВВ, тако што се наводи да је суд морао у већој мери да цени чињеницу да се ради о повратнику који је осуђиван чак шест пута због извршења тешких кривичних дела, од чега два пута због извршења истог кривичног дела које му се у овом поступку ставља на терет, при чему су му изрицане и казне затвора у трајању од преко 1 године, а које очигледно нису утицале на њега да убудуће не врши кривична дела, у смислу специјалне превенције, из којих разлога је закључено да је окривљеном у циљу остваривања сврхе кажњавања потребно изрећи казну затвора у дужем трајању. У изјављеној жалби јавног тужиоца побија се првостепена пресуда и тако што се наводи да је нејасно из ког разлога је суд приликом изрицања кривичне санкције окривљеном ГГ као олакшавајућу околност ценио његово коректно држање током поступка и признање, с обзиром да је исти, иако није спорио да је код њега пронађена опојна дрога, негирао да је опојну дрогу купио од окривљеног АА, тврдећи да се случајно нашао ту, па да његов исказ није допринео утврђивању чињеничног стања, нити ефикасности поступка, због чега ове чињенице нису могле бити цењене у толикој мери приликом одмеравања казне, као и да је суд у већој мери требало да цени ранију осуђиваност окривљеног, односно чињеницу да је чак пет пута осуђиван због извршења истоврсног кривичног дела, те да је кривично дело извршио у року проверавања по пресуди Првог основног суда у Београду К.бр.1526/19 од 15.11.2019. године, којом му је због кривичног дела из члана 246а став 1 КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 1 године, са роком проверавања од 4 године, односно склоност окривљеног ка вршењу кривичних дела, па да је у циљу испуњавања специјалне превенције истом требало изрећи казну затвора у дужем временском трајању. Жалбом јавног тужиоца првостепена пресуда побија се због одлуке о кривичној санкцији и у односу на окривљеног ДД, тако што се наводи да је суд приликом одмеравања казне у већој мери морао имати у виду да је окривљени у периоду од само 3 године чак три пута осуђиван због извршења истог кривичног дела, те да је приликом изношења одбране изјавио да се дрогира 32 године и да искључиво узима хероин на фолију, те да сав новац који заради даје на хероин, због чега је нејасно из ког разлога је суд као олакшавајућу околност ценио чињеницу да је окривљени у међувремену успоставио стабилну апстиненцију, с обзиром да је иста постигнута искључиво јер се окривљени налазио у притвору. Такође се указује да је приликом одмеравања казне суд морао имати у виду и да је окривљени ДД значајно утицао на дужину трајања кривичног поступка јер, иако је знао да је против њега у току поступак и упозорен на своје дужности из члана 70 ЗКП, у дужем временском периоду није био доступан органима гоњења, због чега му је одређен притвор по основу из члана 211 став 1 тачка 1 ЗКП. Сходно свему наведеном, јавни тужилац је навео да, имајући у виду личност окривљених, степен кривице, као и околности под којима су дела учињена не може да се очекује да ће се изреченим

казнама остварити сврха кажњавања, из којих разлога је суд требало окривљенима да изрекне казне затвора у дужем временском трајању.

Побијајући првостепену пресуду због одлуке о кривичној санкцији, бранилац окривљеног АА, адвокат Војислав Поноћко, навео је у изјављеној жалби да је окривљени неосновано осуђен на казну затвора у трајању од 4 године, с обзиром да је све време трајања поступка био у притвору, да је током поступка био достојанствен и крајње искрен приликом давања исказа пред судом и суочавања са сведоком ГГ, као и имајући у виду његове године живота, искрено кајање, стабилну успостављену апстиненцију и здравствено стање након операције грла коју је имао током боравка у притвору.

Жалбом браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Понтрелија, побија се првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да је првостепени суд одлучујући о врсти и висини кривичне санкције превелики значај дао отежавајућим околностима које је нашао на страни окривљеног, имајући у виду да је приликом извршења кривичног дела за које је неправноснажном пресудом осуђен окривљени био неосуђивано лице, да је у том временском периоду код окривљеног утврђена конзумација хероина која има обележја токсикоманске зависности, при чему је окривљени баш у том временском периоду извршио кривична дела за која је два пута осуђен, и то кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а КЗ, а да је пресудом Првог основног суда у Београду К.бр.821/23 од 03.10.2023. године осуђен и за кривично дело из члана 203 КЗ, које произлази из секундарног криминалитета услед злоупотребе наркотика, што је суд требало посебно да цени. Имајући у виду наведено, закључено је да би се сврха кажњавања и сврха изрицања кривичних санкција могла постићи и казном затвора у краћем трајању.

Жалбом браниоца окривљеног ВВ, адвоката Станка Грујичића, побија се првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да, с обзиром на држање окривљеног, његово признање, као и на то да је опојна дрога коју је поседовао користио искључиво за сопствене потребе било места примени члана 57 КЗ који се односи на ублажавање казне.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, Апелациони суд у Београду је нашао да је жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду у односу на окривљене АА, ВВ, ГГ и ДД основана, док су његова жалба у односу на окривљеног ББ, као и жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Војислава Поноћка, браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Портрелија и браниоца окривљеног ВВ, адвоката Станка Грујичића, неосноване.

Наиме, приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљенима, првостепени суд је имао у виду све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, па је тако правилно од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА ценио његово коректно држање током поступка, да је делимично признао извршење кривичног дела за које је оглашен кривим, да је неочењен, без деце, као и да је у време извршења кривичног дела био у фази зависности од хероина и да је у међувремену успоставио стабилну апстиненцију, док је од отежавајућих околности

ценио да је више пута осуђиван за истоврсна кривична дела и кривична дела против имовине, на страни окривљеног ББ је од олакшавајућих околности ценио да се коректно држао током поступка, да је признао неовлашћено држање опојне дроге, да је разведен, отац једног малолетног детета, као и да је у време извршења кривичног дела био у фази зависности од хероина и да је у међувремену успоставио стабилну апстиненцију, док је од отежавајућих околности ценио његово држање после учињеног кривичног дела јер је у међувремену два пута осуђиван за истоврсна кривична дела, на страни окривљеног ВВ је од олакшавајућих околности ценио коректно држање током поступка, да је признао извршење кривичног дела за које је оглашен кривим, да је ожењен, без деце, као и да је у време извршења кривичног дела био у фази зависности од хероина и да је у међувремену успоставио стабилну апстиненцију, док је од отежавајућих ценио да је више пута осуђиван за истоврсна кривична дела и кривична дела против имовине, на страни окривљеног ГГ је од олакшавајућих околности ценио да се коректно држао током поступка, да је признао извршење кривичног дела за које је оглашен кривим, да је неожењен, отац једног малолетног детета, као и да је у време извршења кривичног дела био у фази зависности од хероина и да је у међувремену успоставио стабилну апстиненцију, а од отежавајућих да је више пута осуђиван за истоврсна кривична дела и за кривична дела против имовине, као и да је предметно кривично дело извршио у време проверавања по раније изреченој условној осуди, а у односу на окривљеног ДД је од олакшавајућих околности ценио да се коректно држао током поступка, да је признао извршење кривичног дела за које је оглашен кривим, да је неожењен, без деце, као и да је у време извршења кривичног дела био у фази зависности од хероина и да је у међувремену успоставио стабилну апстиненцију, док је од отежавајућих околности ценио да је више пута осуђиван за исто кривично дело.

Имајући у виду утврђене олакшавајуће и отежавајуће околности на страни окривљеног ББ, правилно га је првостепени суд због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ осудио на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, у коју му је урачунао време проведено у задржавању као у диспозитиву пресуде.

Међутим, по мишљењу већа Апелационог суда у Београду, основано се жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду истиче да приликом одлучивања о висини казне коју ће изрећи окривљенима АА, ВВ, ГГ и ДД суд није дао адекватан значај утврђеним отежавајућим околностима, и то пре свега ранијој осуђиваности окривљених.

Имајући у виду наведено, овај суд је делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду применом члана 45 КЗ, а у односу на окривљеног ВВ и применом члана 55а КЗ, имајући у виду да је предметно кривично дело извршио са умишљајем, а да је раније два пута осуђиван за кривична дела учињено са умишљајем на казне затвора од најмање једне године, те да од дана отпуштања са издржавања казне затвора до извршења предметног кривичног дела није протекло 5 година, осудио окривљеног АА на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 26.01.2022. године до 02.08.2024. године, окривљеног ВВ на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у полицијском задржавању од 26.01.2022. године до 28.01.2022. године, окривљеног ГГ на казну затвора у трајању од 1 (једне)

године и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 26.01.2022. године до 25.02.2022. године и окривљеног ДД на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 26.01.2022. године до 25.02.2022. године и од 20.07.2023. године до 02.08.2024. године.

По мишљењу већа Апелационог суда у Београду, казнама затвора у наведеном трајању у потпуности ће се у односу на наведене окривљене остварити сврха кажњавања из члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, имајући у виду тежину извршених кривичних дела, степен повреде заштићених друштвених вредности, степен кривице окривљених и личност окривљених.

Такође, правилно је првостепени суд, на основу члана 246 става 8 КЗ у вези члана 87 КЗ од окривљеног АА одузео супстанце проглашене за опојну дрогу – хероин у смеши са парацетамолом и кофеином у укупној количини од 9,13 грама нето масе и канабис у количини од 0,37 грама, а од окривљеног ББ супстанце проглашене за опојну дрогу хероин у количини од 49,99 грама нето масе и хероин у смеши са парацетамолом и кофеином у укупној количини од 75,99 грама нето масе, као и смешу парацетамола и кофеина у количини од 394,01 грам нето масе, а у смислу члана 87 КЗ одузео од ових окривљених и предмете употребљене за извршење кривичног дела, детаљано наведене у изреци пресуде.

Осим тога, правилно је првостепени суд на основу члана 246а став 5 КЗ у вези члана 87 КЗ одузео супстанце проглашене за опојну дрогу – хероин у смеши са парацетамолом и кофеином, и то од окривљеног ВВ у количини од 0,26 грама нето масе, од окривљеног ГГ у количини од 0,87 грама нето масе и од окривљеног ДД у количини од 1,37 грама нето масе, а у смислу члана 87 КЗ и предмете употребљене за извршење кривичних дела детаљано наведене у изреци првостепене пресуде.

С обзиром на наведене разлоге, Апелациони суд у Београду је применом одредби чланова 457 и 459 ЗКП донео одлуку као у диспозитиву пресуде.

Записничар
Јелена Мијушковић Стошић,с.р.

Председник већа – судија
Снежана Јовановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић